

Kristi forklaringsdag 2021 Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 21; 2. Mos. 3:1-10; 2 Pet. 1:16-18; Mat. 17:1-9;

Jesus har vært på fjellet. Han hadde med seg tre av apostlene som stod han nærmest: Peter og brødrene Jacob og Johannes. Kristi forklarelsesdag er en festdag for Jesu guddommelighet. I dagens tekst manifesterer Treenigheten seg: Gud Fader i røsten som bekrefter at Jesus er Guds Sønn og Den Hellige Ånd i det blendende lyset. «*vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet*» sier Peter i dagens episteltekst. Peter har ikke glemt det som skjedde på fjellet. Han referer til denne opplevelsen og til røsten de hørte. Det er reelle ting vi taler om. 2.Pet 1:16-18: «*Vi fulgte jo ikke klokt uttenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet. For han fikk ære av Gud, sin Far, den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.» Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet.*» Det var ikke myter og fantasi. Det som skjedde, det skjedde og står fast ved tre vitners ord. Lukas sier at Jesus gikk opp i fjellet for å be. «*Omkring åtte dager etter at han hadde sagt dette, tok han med Peter, Johannes og Jakob og gikk opp i fjellet for å be. Mens han ba, fikk ansiktet hans et annet utseende, og klærne ble blendene hvite.*» Luk9,28-29: Jesus hadde rett før kunngjort for sine disipler at han skulle lide og dø. Jesus hadde behov for å be Faderen om kraft og styrke før sin store gjerning som fylte han med smerte og gru.

Jesus bad ofte og fikk svar. Når Lasarus var død ropte Jesus til Faderen: «*Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg.*» Luk 9,28f. Jesus oppfordrer også oss til å be: «*Be så skal du få, let så skal du finne.*» På samme måte som det var viktig for han selv, er det viktig og nødvendig for oss. Han sier også at den som ber vet allerede at han fått det han ber om, akkurat slik Jesus ber og sier her. Da Jesus var i Getsemane kvelden før korsfestelsen, falt han på kne i angst. Han svettet blod og bad: «*Fader om du vil ta denne kalk ifra meg.*» Gud svarte med at en engel kom og trøstet ham. Vi oppfordres til å kalle på Ham på nødens dag. Han har lovet svar og vi skal prise ham. Her på fjellet er Jesus av samme årsak. Han er i nød og vil be. På morgenen var disiplene trøtte og nesten ikke kommet til seg selv etter søvnen. Jesus bad fortsatt, men så skjedde det plutselig at han ble forvandlet. «*Da ble hans utseende forvandlet for øynene på dem; hans ansikt skinte som solen og klærne ble hvite som lyset.*» Det var den himmelske herligheten som strålte fram og som apostlene ble vitne til. Fra evighet av hadde Jesus, Guds Sønn, denne herligheten. Den guddommelige herlighet er sterk og intens som solen. Hellig, uten feil og lyte. Slik er Gud. Men samtidig var Jesus Marias sønn. Disse to naturer var forenet i en person, sann Gud og sant menneske. Her nede blant disiplene hadde han tjenerskikkelsen på. Den lå utenpå hans guddommelige natur. Det var ikke mye som minnet om at han var Guds Sønn. Jesaja beskriver han som en som hadde en skikkelse som var alt annet enn herlig: «*vi gledet oss ikke ved synet av ham. Han var ringaktet, forlatt av mennesker, en smertens mann, vel kjent med sykdom, en foraktet mann som ingen vil se på, vi regnet han ikke for noe.*» Jes 53,2f. Men vi vet at «*I ham er hele guddomsfyllden legemlig til stede*» Kol 2,9. Gud tok til side «*tjenerkappen*» og da skinte Jesu guddom igjennom liksom solen og alt ble hvitt liksom lyset og Jesu ansikt ble forandret. «*Han var i Guds skikkelse, men så det ikke som røvet gods å være Gud lik. Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og ble mennesker lik.*» Fil 2,6 f

Det som skjedde her på fjellet, gjorde Gud Fader for Jesus skyld.

Det skjedde for å trøste Jesus foran hans lidelse og død. Det var også et varsel om den herlighet Jesus skulle få del i hjemme hos Faderen etter sin død og oppstandelse. Moses og Elia skulle snakke med Jesus. Lukas sier det slik i 9,31: «*De viste seg i herlighet og talte med ham om den avslutning hans liv skulle få i Jerusalem.*» Moses og Elia drøftet med Jesus om hans kommende lidelse og død. Moses var grunnleggeren av den gamle pakt. «*Loven ble gitt ved engler, gjennom en mellommann.*» Gal 3,19. Elia var reformatoren, fornyeren og den fremste representanten av profetene. Samtalen gikk sikkert ut på at Jesus var den Messias som skulle komme som lovt av Moses og profetene. Nå skulle frelsesverket fullføres. Elia og Moses er pilarer i den gamle pakt, og de har samtaler med grunnleggeren av den nye pakt, Jesus Kristus. Loven kom til for at vi skulle se våre synder og få dommen over våre liv. Moses gav oss de 10 bud som et speil der vi virkelig skulle bli kjent med oss selv som syndere for Gud. Løftet om Messias, evangeliet, skulle sette oss fri og gi oss en ny status som Guds barn. Da Moses døde var det Gud som tok hånd om begravelsen (5.Mos 34,5-6). Elia ble tatt

levende opp til himmelen. Men det er helt klart at begge trengte en frelser. Jesus ble ikke værende i døden. Han stod opp av graven og for opp til himmelen. Han innfridde alle løftene som Moses og profetene hadde forutsatt. Døden kunne ikke holde på en rettfærdig. Jesus døde for alle våre synder, og han sonet vår straff. Gjennom oppstandelsen vant han oss en evig rettfærdighet som vi i dag har over for Gud.

Det som skjedde på fjellet var til stor hjelp for disiplene.

I 2. Pet 1,15-19 ber Peter om at vi alltid skal huske denne opplevelsen. Han presiserer at dette ikke var «*oppdiktede sagn*». Det som skjedde blir stadfestet ved øyenvitner. Peter griper rett inn i diskusjonen om Bibelens autoritet og sannhet. Peter sslår fast at Guds ord er skrevet ned av øyenvitner og ikke oppdikning. Da apostlene gikk sammen med Jesus lærte de han bedre og bedre å kjenne. Men det var først etter oppstandelsen at bitene i puslespillet falt på plass. At de ikke forstod alt, vitner teksten om. Peter som var den som alltid var frampå, foreslår at de skal bygge tre hytter her: en til Jesus, en til Moses og en til Elia. Markus kommenterer Peter: «*han visste ikke hva han skulle si, for de var slått av skrekk*» Mrk 9,6. Peter forstod ikke at de salige som er kommet hjem til Gud, ikke kan være her på jorden for alltid. Jorden er underlagt synden og forbannelsen. Han forstod heller ikke at de salige ikke har behov for beskyttelse mot vær og vind. Det er ingenting som kan skade dem. Peter er umoden og snakker før han tenker. Han sa også at Jesus aldri skulle dø og begraves. Da måtte Jesus ta hardt i overfor Peter og han sa: «*Vik bak meg Satan*».

Så kommer røsten fra himmelen: «*Dette er min Sønn, den elskede, som jeg behag i. Hør ham!*»

Disiplene hørte og ble redde. Jesus tar på dem og ber dem om at de ikke skulle frykte.

For en opplevelse. Ikke bare får de et glimt av himmelen i Jesu ansikt, men de ser også de salige som er kommet hjem og i tillegg får de høre Guds egen røst. Men merk, selv dette kunne ikke forhindre Peter i å fornekte Jesus tre ganger. Det viser klart at vi bærer på et kjøtt som vi hele tiden må kjempe i mot på tross av det vi vet, det vi har hørt og opplevd.

Hør ham!

Med dette ordet viser Gud Fader disiplene ene og alene til Jesu ord fra Jesu munn. Det knyttes ikke til den store opplevelsen og underet, men til det hørte ord. Gjennom øret at du får høre om syndenes forlatelse og så ta imot avløsningen. Ved å høre evangeliet (og ved å lese det) skapes troen og holdes vedlike. Adam og Eva hørte på slangens ord og falt i fra Gud. Ved å høre Jesu ord om han som synderes venn, får vi del i troen. (Rom 10,14-17). Herren oppfordrer oss til å ta Jesu ord på alvor. Det er Guds ord. Det gjelder hele Bibelen inklusiv Moses og profetene. Jesus legger ut Moses og profetene for Emmausvandrerne og sier at disse taler om meg. Guds ord er ånd og liv. Det er skaperord som skaper hva det nevner. Guds ord er et nådemiddel ved hvilke vi blir frelst og fri og får troen på Jesus Kristus. Det er Guds ord som gjør vannet til et kraftig middel i dåpen som flytter barnet fra døden til livet. Det er Guds ord som høres fra presten munn i avløsningen som gir deg syndenes forlatelse i skriftemålet. Det er Guds ord som på forunderlig vis skaper om brød og vin til hans legeme og blod i nattverden. Når vi så eter og drikker det blir vi ett med Jesus og får syndenes forlatelse. Dette Guds ord må ikke ødelegges. Det må vi ta vare på. Rives det fra hverandre, sås det tvil om Bibelens sannhet, så er det ikke lenger Guds ord og et nådemiddel. Derfor gi akt: Hør ham!

Dette er min Sønn den elskede, som jeg har behag i.

Gud er fornøyd med Jesu liv her på jorden. Han levde her et fullkomment liv til ære for Gud og mennesker. Han holdt loven og oppfylte alle krav og bud. Hans gjerning var fullkommen uten synd. (Hebr 4,15) Gud er fornøyd med vår stedfortreder. Da er han også fornøyd med oss som tror på Jesus Kristus. Dette fordi han levde, døde og stod opp av graven i vårt sted som vår stedfortreder og frelser. Jesus ropte ut på korset at alt var fullbrakt. Han hadde seiret over synden, døden og verden, og Gud viste det ved å reise han opp fra de døde tredje dag. Alt dette gjorde han for meg og deg. Når Gud erklærer at han er fornøyd med Jesu frelsesverk, da har du og jeg også grunn til å være fornøyd. Vi kan være glade og frimodige på tross av synd og nederlag. Jesus er vår frelser. Hør hva Gud sier i ordet. Du er hans kjæreste barn. «*Dette er min Sønn den elskede, som jeg har behag i.*» Dette er det Gud roper ut over deg. Gud betrakter oss i Jesus Kristus som rene og rettfærdige. Du er en fullverdig himmelborger på linje med Moses og Elia. De har også den samme frelser som oss. Amen